

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Patrekshöfn í Patreksfirði.

I. KAFLI**Takmörk hafnarinnar.****1. gr.**

Patrekshöfn takmarkast annars vegar af strandlengjunni á milli Yxnhamars og Þúfneyrarodda og hins vegar af miðjum firðinum undan sömu stöðum.

II. KAFLI**Stjórn hafnarinnar.****2. gr.**

Hreppsnefnd Patrekshrepps hefur á hendi stjórn hafnarmálanna, undir yfirumsjón samgöngumálaráðuneytisins. Hver nýkjörin hreppsnefnd kys á fyrsta fundi sínum, til 4 ára í senn, þrjá menn í hafnarnefnd, og ákveður jafnframt formann hennar.

Hafnarnefnd hefur eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á henni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil fyrir hönd hreppsnefndar.

Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja hreppsreikningum og endurskoðast ásamt þeim.

Fyrir 1. nóvember ár hvert ber hafnarnefnd að hafa samið og lagt fyrir hlutaðeigandi hreppsnefnd frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarsjóðs á komandi ári. Hreppsnefnd skal hafa fullsamið áætlunina og sent hana samgöngumálaráðuneytinu til staðfestingar fyrir árslok, ásamt nauðsynlegum skýringum á tekju- og gjaldaliðum.

III. KAFLI**Hafnarsjóður.****3. gr.**

Hafnarsjóði skal eftir ákvörðun hreppsnefndar eingöngu varið í þarfir hafnarinnar. Óheimilt er að nota fé hafnarsjóðs til annarra fyrirtækja hreppsins eða binda það í lánum til þeirra.

IV. KAFLI**Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.****4. gr.**

Fiskiskip og önnur skip, er ferma ekki né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að þau tálmi affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnarstjóra eða starfsmanna hafnarinnar um það, hvar þau megi liggja eða leggjast.

Aldrei mega nein skip liggja svo nærri bryggju, að eigi sé nægilegt pláss fyrir önnur skip að komast að eða frá. Skipum eða bátum má ekki leggjast svo, að það hindri eða tefji umferð um höfnina.

Nú tregðast eigandi við að hlýða boðum hafnarstjóra eða starfsmanna hafnar-

innar, um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, og getur þá hafnarstjóri látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda.

191
22. nóv.

5. gr.

Í hverju skipi — að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannláus í lægi hafnarinnar — skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og látið framkvæma þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

6. gr.

Ekki má festa skip við bólvirki eða bryggju nema við festarhringa eða festarstólpa. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess eigi nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust. Skyllt er að hafa tryggar hlífar milli skips og virkis, eða bryggju, ef krafizt er.

7. gr.

Gufuskip eða önnur vélskip mega ekki láta vélar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjunum stafi hættu af því.

Ekki má hleypta vatni á bryggju eða bólvirki að óþörfu.

8. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur þar, sem það að álitni hafnarnefndar tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burtu svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eiganda, og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

V. KAFLI

Hafnarmannvirki einstakra manna og félaga innan hafnarinnar.

9. gr.

Meðfram strandlengjunni umhverfis höfnina má ekki gera í sjó fram neina bryggju eða önnur mannvirki, né heldur breyta þeim mannvirkjum, sem fyrir eru, og ekki fylla upp eða dýpka út frá landi, nema hreppsnefnd hafi veitt samþykki sitt til þess, að fengnum tillögum hafnarnefndar. Skjóta má úrskurði hreppsnefndar undir úrskurð samgöngumálaráðuneytisins. Sá sem fengið hefur leyfi til að gera slík mannvirki, skal halda því svo vel við, að engin hættu stafi af því. Hreppsnefndin getur látið nema burtu á kostnað eiganda mannvirki, sem byggt er í óleyfi eða án þess að settum skilyrðum sé fylgt.

10. gr.

Við bryggju eða uppfyllingu einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar, hafa skip rétt til að leggjast að í sömu röð og þau koma inn og sækja um það. Þó skulu skip, sem sigla eftir fastri áætlun, hafa forgangsrétt næst skipum eiganda.

11. gr.

Við hverja bryggju einstakra manna eða félaga, sem skipum er ætlað að leggjast að, skal vera umsjónarmaður, er hafnarnefnd tekur gildan.

12. gr.

Um lýsingu slíkra mannvirkja, þrifnað á þeim og ýmis nauðsynleg áhöld, svo sem stiga, landgöngubrýr, björgunarhringi o. s. frv., fer eftir þeim fyrirætlum, er hafnarnefnd setur á hverjum tíma, og gilda jafnt fyrir allar bryggjur og uppfyllingar innan hafnarinnar.

VI. KAFLI

Um almanna reglu.

13. gr.

Hafnarnefnd sér um, að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við hana. Er öllum skylt að hlýða boðum hennar og banni og enn fremur annarra þeirra starfsmanna, er hún setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger, getur hann kært það fyrir hreppstjóra eða sýslumanni, en skipun hafnarnefndar eða starfsmanna hafnarinnar ber að hlýða tafarlaust. Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

14. gr.

Öll skot við höfnina og á henni eru stranglega bönnuð, og sérstaklega skal gæta þess, að skot og fugladráp frá skipum og bátum á höfninni eða úr landi eigi sér ekki stað.

15. gr.

Skyllt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljóss í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós, nema í eldavélum skipsins og á ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, sem unnið er að fermingu þeirra eða affermingu. Álíti hafnarnefnd að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er heimilt að stöðva verkið unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

VII. KAFLI

Hafnargjöld.

16. gr.

Öll skip 12 smálestir brúttó eða stærri, skulu greiða hafnargjald, er þau koma í Patrekshöfn og hafa eitthvert samband við land.

Undanþegin hafnargjaldi eru herskip, varðskip, skip, sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindarannsóknna, skip, sem leita hafnar vegna óveðurs, en hafa ekkert samband við land.

Hafnargjöld greiðast af nettóstærð skipa. Hálf smálest telst sem heil, en minna broti er sleppt.

17. gr.

- a. Öll aðkomuskip, 12 lestir brúttó eða stærri, skulu greiða í lestagjald 80 aura af hverri nettósmálest. Lægsta gjald skal þó vera 20 krónur. Íslenskt strandferða- og millilandaskip, er á venjulegum tíma sigla eftir föstum, auglýstum áætlunum, greiði þó aldrei meira en kr. 3.00 af nettósmálest á ári.
- b. Aðkomubátar minni en 12 lestir brúttó skulu greiða í lestagjald 10 krónur í hvert sinn.
- c. Þilskip, sem eru eign manna búsettra á Patreksfirði, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári, fjórar krónur af hverri nettó smálest með gjalddaga 1. október. Minnsta gjald skal þó vera 60 krónur.
- d. Opnir vélbátar greiði 20 krónur á ári með gjalddaga 1. október. Allir aðrir bátar greiði 10 krónur á ári með sama gjalddaga.

18. gr.

Þilskip, sem lagt er við föst legugögn í Patrekshöfn, skulu greiða fyrir það aukagjald, kr. 260.00 á ári, með gjalddaga 1. október. Opnir bátar, með eða án vélar, greiði fyrir það 60 krónur á ári með sama gjalddaga.

19. gr.

Heimilt er hafnarnefnd að semja við báta og skip undir 60 lestum, sem oft eiga 22. nóv.
erindi í höfnina, að greiða hafnargjald einu sinni á ári.

20. gr.

Hvert skip, sem leggst við bólvirki eða bryggju, aðra en bátabryggju, skal greiða bryggjugjald af nettó burðarmagni skipsins, talið í heilum tonnum, en brotum skal sleppa.

Gjaldið skal greiða fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, 30 aura af hverri nettó smálest, þó aldrei minna en 20 krónur um sólarhringinn. Herskip og varðskip eru undanþegin bryggjugjaldi.

Bátar, sem stærri eru en 15 nettó smálestir, skulu greiða 15 krónur fyrir hvern sólarhring, eða hluta úr sólarhring, sem þeir liggja við bátabryggjur í höfninni, en minni bátar 6 krónur.

Öll heimaskip og bátar, skrásett á Patreksfirði, skulu greiða bryggjugjald einu sinni á ári, tíu krónur af hverri nettó smálest með gjalddaga 1. október. Lágmarksgjald 30 krónur.

Heimilt er hafnarnefnd að semja við aðkomuskip, sem gerð eru út frá Patreksfirði, um fast árgjald.

21. gr.

Fjörugjald.

Fyrir að leggja skipi í fjöru innan hafnarinnar til hreinsunar eða aðgerðar, skal greiða 20 aura af hverri nettó smálest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, þó aldrei minna en 10 krónur. Undanþegin þessu gjaldi eru skip, sem heima eiga á Patreksfirði.

22. gr.

Vatnsgjald greiðist samkvæmt ákvæðum hafnarnefndar.

23. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, lifandi og dauðum, sem fluttar eru af skipsfjöl á land, eða úr landi á skipsfjöl, eða úr einu skipi í annað, með þeim undantekningum er síðar greinir.

24. gr.

Ef vörur, sem á farmskrá skips eru ákveðnar til annarra hafna en Patreksfjarðar, eru látnar á land um stundarsakir, skal aðeins greitt vörugjald þegar vörurnar eru fluttar í land. Undanþegnar þessu gjaldi eru þær vörur, sem látnar eru á land um stundarsakir vegna skemmda á skipi.

25. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- a. Innlend mjólk og rjómi.
- b. Umbúðir, sem endursendar eru.
- c. Kol, olía, vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi í íslensk skip til eigin afnota.
- d. Bréfaþóstur og farangur ferðamanna.
- e. Vörur og tæki til hafnarinnar.

26. gr.

Vörugjaldsskrá.

1. flokkur. Gjald 30 aurar fyrir hver 100 kg:

Blý, brýni, sement, eldfastur leir, fiskimjöl, gaddavír og stálvír, gætur salt-

191
22. nóv.

- aðar í pökkum, hverfisteinar, ís, ísvarinn fiskur, slægður eða saltaður í fisk-flutningaskip, járn og stál, járnkeðjur og járnþípur, kaðlar, kitti, kol, krit, lýsi, litarvörur þungar, ofnar og steyptar járnvörur, óverkaður saltfiskur, prent-sverta, salt, síld, sódi, togleður, þakjárn og þakpappi.
2. flokkur. Gjald 60 aurar fyrir hver 100 kg:
Áburðarolía, baðlyf, benzín, feiti, fernisolia, fiskilínur, garnir, hrogn, hey, kálmeti, kartöflur, kornvörur alls konar, kjöt, leður, leirvörur, línoleum, mör, pappír og pokar, bækur, pokastrigi, rjúpur og aðrir fuglar, rúðugler, saltfiskur, þurrkaður, saumur, sápa, segldúkur, seglgarn, steinolía, tólg, tjara, tvistur, vax-dúkur
3. flokkur. Gjald 80 aurar fyrir hver 100 kg:
Ávextir nýir, þurrkaðir og niðursoðnir, brauðvörur, harðfiskur, hrað-frystur fiskur, kaffi, kakaó, lyf og lyfjavörur, mjólk, niðursuðuvörur, nýlendu-vörur alls konar, palmin, smjör, smjörlíki, súkkulaði, sundmagi, sykur, te, ull.
4. flokkur. Gjald kr. 1.20 fyrir hver 100 kg:
Dúnn, eldspýtur, fiður, glervörur, glysvarningur og þess háttar léttar vörur, rjól, rulla, reyktóbak, skinnvörur, skófatnaður, vefnaðarvörur, vindlar, vind-lingar og aðrar vörur, er reiknast eftir þyngd.
5. flokkur. Gjald kr. 3.20 fyrir hvern m³:
Timbur, tunnur og þess háttar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.
6. flokkur. Gjald kr. 6.50 fyrir hvern m³:
Bifreiðar, húsgögn, hljóðfæri, saumavélar, skilvindur, stundaklukkan og aðrar vörur, er reiknast eftir rúmmáli.
7. flokkur. Gjald kr. 4.00 fyrir hvern grip:
Hross, nautgripir og svín.
8. flokkur. Gjald 50 aurar fyrir hverja sauðkind.
9. flokkur. Gjald fyrir óvenjulegar vörur, er vafasamt þykir, hvernig flokka skuli, ákveður hafnarstjóri eða hafnarnefnd.

27. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar, geymsluhús og tæki, sem leigð eru einstökum mönnum eða félögum um langan tíma, skal greiða gjald, sem ákveðið verður með samningi.

VIII. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

28. gr.

Gjaldkeri hafnarnefndar sér um innheimtu hafnargjalda. Skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

29. gr.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu hafnargjalda. Hafnarsjóður hefur haldsrétt á skipum unz hafnargjöld eru greidd, og í vörum fyrir vörugjöldum. Þegar gjalddagar eru ekki ákveðnir í reglugerð þessari, skal greiða gjöldin áður en skipið fer hurt úr höfninni.

30. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

IX. KAFLI
Ýmis ákvæði.

191
22. nóv.

31. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum.

Ef samningum verður ekki við komið, um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð er lokið. Yfirmat skal fram fara af fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira en nemi 10% af hinni ákveðnu skaðabótaupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

32. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, er hafnarnefnd tekur gilda.

33. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 10000 krónum, nema þyngri refsing liggja við samkvæmt lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð Patrekshafnar.

34. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, og síðari breytingum á þeim, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Patreksfjarðarkauptún, nr. 16 18. febr. 1944, og reglugerð nr. 98 20. júní 1944, um breyting á fyrrnefndri reglugerð.

Samgöngumálaráðuneytið, 22. nóvember 1949.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ
um Rafveitusjóð Eyjafjarðarsýslu.

192
24. nóv.

1. gr.

Til þess að standa straum af héraðsframlagi til héraðsrafmagnsveitna ríkisins í Eyjafjarðarsýslu og að stuðla að því á annan hátt, að fullnægt verði þörfum íbúa sýslunnar á raforku, stofnar sýslan sjóð, er nefnist Rafveitusjóður Eyjafjarðarsýslu.

2. gr.

Í rafveitusjóð skulu renna:

- a. heimtaugargjöld samkv. 4. og 5. gr. þessarar reglugerðar;
- b. hluti Eyjafjarðarsýslu af tekjuafgangi héraðsrafmagnsveitna ríkisins, samkv. 30. gr. raforkulaganna;